

מסכת נגעים

פרק ו

- א. גופה של בהרת, פגרים הקלקי מרבע. מקום הגרים, תשע עדשות. מקום עדשה, ארבע עדשות. נמצאו שלשים ויש עדשות:
- ב. בהרת פגרים ובה מחיה כעדשה, רבתה הבהרת, טמאה. נתמעטה, טהורה. רבתה המחיה, טמאה. נתמעטה, טהורה:
- ג. בהרת פגרים ובה מחיה פחותה מבעדשה, רבתה הבהרת, טמאה. נתמעטה, טהורה. רבתה המחיה, טמאה. נתמעטה, רבי מאיר מטמא, וחכמים מטהרים, שאין הנגע פושה לתוכה:
- ד. בהרת יתרה מפגרים ובה מחיה יתרה מבעדשה, רבו או שנתמעטו, טמאין, ובלבד שלא יתמעטו מפשעור:
- ה. בהרת פגרים ומחיה כעדשה מקפחה וחויץ למחיה בהרת, הפנימית להסגיר, והחיצונה להחליט. אמר רבי יוסי, אין המחיה סימן טמאה לחיצונה, שהבהרת לתוכה. נתמעטה והלכה לה, רבן

גמליאל אומר, אם מבפנים היא כלה, סימן פשיון לפנימית,
והחיצונה טהורה. ואם מבחוץ, החיצונה טהורה והפנימית להסגיר.
רבי עקיבא אומר, בין כך ובין כך, טהורה:

ו. אמר רבי שמעון, אימתי, בזמן שהיא כעדשה מובאת. היתה
יתרה מכעדשה, המותר סימן פשיון לפנימית, והחיצונה טמאה.
היה בהק פחות מכעדשה, סימן פשיון לפנימית, ואין סימן פשיון
לחיצונה:

ז. עשרים וארבעה ראשי אברין באדם שאינן מטמאין משום
מחיה, ראשי אצבעות ידים ורגלים, וראשי אזנים, וראש החטם,
וראש הגויה, וראשי הדדים שבאשה. רבי יהודה אומר, אף של
איש. רבי אליעזר אומר, אף היכלות והדלדולין אינן מטמאין
משום מחיה:

ח. אלו מקומות באדם שאינן מטמאין בבהרת, תוף העין, תוף
האזן, תוף החטם, תוף הפה, הקמטין, והקמטין שבצוואר, תחת
הדד, ובית השחי, כף הרגל, והצפרן, הראש, והזקן, השחין
והמכה והקדח המורדיו, אינן מטמאין בנגעים, ואינן מצטרפים
בנגעים, ואין הנגע פושה לתוכן, ואינן מטמאין משום מחיה, ואינן
מעכבין את ההופך כלו לבן. חזר הראש והזקן ונקרחו, השחין
והמכה והקדח ונעשו צרבת, הרי אלו מטמאין בנגעים, ואינן

מִצְטַרְפִּין בְּנִגְעִים, וְאִין הַנֶּגַע פּוֹשֵׁה לְתוֹכוֹ, וְאִין מִטְמֵאִין מִשּׁוּם
מַחֲזֵה, אֲבָל מְעַכְבִּין אֶת הַהוֹפֵךְ כָּלוּ לָבוֹ. הָרֹאשׁ וְהַזָּקֵן עַד שֶׁלֹּא
תֵּעָלֶה יָעָר, וְהַלְדוּלִין שֶׁבְּרֹאשׁ וְשֶׁבְּזָקֵן, נִדּוּנִים כְּעוֹר הַבָּשָׂר: